

Tamáska Péter: Az els? kancellár

2015 április 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Az els? német kancellár, Otto von Bismarck születésének kétszázadik évfordulóját ünnepelte az idén Németország. Ahogy nálunk Tisza István emlékezete ma is vita tárgya a jobb- és baloldal között, úgy vannak a németek is els? kancellárjukkal.

A Frankfurter Allgemeine Zeitung, a legpolgáribb német napilap azt írta róla, hogy a mai, 1991-ben újraegyesült Németország számára személye egyfajta jogfolytonosságot jelképez. Megteremtette az els? egységes német államot (nemzetállamként), és harminckilenc kisebb-nagyobb államból formált egy egészet. Kohl kancellár, az ország második egyesít?je nem bánta, ha Bismarckhoz hasonlították. A baloldal mégsem szereti, reflexeiben még mindig a birodalmi g?g megtestesít?jeként él.

Ez érthet?, hiszen Bismarck nyíltan kimondta: m?vének a szocialisták, a katolikusok (a nem protestáns német Dél), a szabadgondolkodók és lengyelek a legnagyobb ellenségei. Valószín?leg ilyen balos, belülr?l fakadó gy?lölet vezette a kommunista pártvezért, Walter Ulbrichtot, a berlini fal építtet?jét, amikor Bismarck schönhauseni szül?házát felrobbantatta.



Emil Ludwig, annyi más nagy ember mellett az ? életrajzírója is, az 1918-as összeomlásról azt jegyzi fel, hogy bár a német császárság elt?nt, a nép meg?rizte a bismarcki m?vet, az egységes Németországot. Talán azért is, mert a kancellár nemcsak birodalmat épített, hanem ? vetette meg a német szociálpolitika intézményeinek és annak a generációs kölcsönösségen alapuló nyugdíjrendszernek az alapjait, amelyek ma is a világ els? országává teszik a szövetségi köztársaságot.

A realitás megragadása a politikában nehéz dolog – írta Bismarck. Terv ide, szándék oda, ugyanaz a párt, ugyanaz a politikus homlokegyenest ellenkez? dolgokra üti rá a pecsétjét. A 19. század második felében komoly er?feszítést tett azért, hogy a dolgokat a politikusok a nevükön nevezzék. Kegyetlen igazságokat mondott ki, például azt, hogy a német–orosz viszonytól függ Európa jöv?je. Hosszú, majdnem húszéves kancellársága alatt volt ez a viszony a történelem folyamán a legkiszámíthatóbb, s lemondatása után II. Vilmos császár elengedte az orosz kezet. (Kísérteties nézni, hogyan igyekszik ma Amerika a németek és oroszok olyan fokú szembeállítására, mint ahogy ez az els? világháború el?tt a Brit Birodalomnak sikerült.)

Külpolitikája gyakran érthetetlen volt az ideák felh?iben él? német polgár számára. A német egység akadályával, Ausztriával 1866-ban számolt le – ennek köszönhettük mi, magyarok, a kiegyezést –, 1870-ben a szuperhatalmi álmokat hajszoló francia császársággal, a kommün idején pedig a francia polgárságot és nem a kommunista eszméket hajszoló munkásvezéreket támogatta, akik anarchiába hajtották Párizst. A berlini kongresszuson 1878-ban hosszú id?re biztosította Európa békéjét, és számunkra nem közömbös, hogy az ottani diplomáciai csatározások sztárja balkáni érdekszféránk biztosításával id?sebb Andrássy Gyula, a Monarchia külügyminisztere volt.

A német kormány még tavaly augusztus 20-án határozta el, hogy tízeurós emlékérmet ad ki Bismarck

születésének kétszázadik évfordulóján. Döntését azzal indokolta, hogy senki az ? korában oly nagyvonalúan nem testesítette meg a hagyomány és a modernitás kett?sségét, mint az els? német kancellár. Az a kor volt Európa fénykora.

Tamáska Péter – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló